

DOI: 10.5281/zenodo.3473037

UDC: 657.6

JEL: M 41

SOCIAL ORDER AND DEVELOPMENT OF THE SOCIAL SERVICES MARKET IN UKRAINE

СОЦІАЛЬНЕ ЗАМОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК РИНКУ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

Kseniya V. Bagmet, PhD in Economics

Sumy State University, Sumy, Ukraine

ORCID: 0000-0002-3523-9789

Email: kbagmet2017@gmail.com

Received 18.05.2019

Будь-які трансформації, які відбуваються у сучасній державі, не можуть бути реалізовані без урахування соціальних аспектів, що є офіційно визнаною позицією світової спільноти. На підтвердження цього можна навести той факт, що більшість із Цілей сталого розвитку лежать у площині соціальної політики [1].

У Європейському Союзі спостерігається розширення меж регулювання соціальних питань, які наразі включають як підтримку зайнятості, соціального забезпечення і страхування, регулювання соціально-трудових відносин, так і забезпечення соціального партнерства і соціального діалогу, захисту інтересів і прав різних категорій населення, що у комплексі становить основу соціальної безпеки.

Для України, яка визначила євроінтеграцію своїм пріоритетом, реалізація адекватної європейським принципам та стандартам соціальної політики, є особливо складним завданням, адже соціальні ризики для нашої країни є досить високими, а економічні передумови їх подолання наразі не сформовано, про що свідчить той факт, що Європейську Соціальну Хартію (переглянуту) наша держава ратифікувала лише частково [2].

Чинні механізми надання соціальних послуг потребують удосконалення як у контексті внутрішніх тенденцій, зокрема децентралізації, так і наближення до європейських вимог моделі соціального захисту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Невирішена раніше частина загальної проблеми. Питання соціального захисту є одними з першочергових для Світового Банку, зокрема в умовах глобалізації [3].

Дослідженню питань реформування соціального захисту та соціального забезпечення в Україні присвячено значна кількість наукових публікацій, зокрема таких учених як Брудний В., Крупник А. [4], Демченко І. [5], Кравченко М. [6], Іляш О. [7], Міщенко К. [8], та інших.

Багмет К.В. Соціальне замовлення та формування ринку соціальних послуг в Україні. Науково-методична стаття.

У статті проведено аналіз кроків у законодавчій та організаційній площині, що реалізовані для створення системи соціальних послуг в Україні. Досліджено механізм соціального замовлення у контексті реформування системи соціального забезпечення в Україні. Для реалізації соціального замовлення як ефективного інструменту фінансування соціальних послуг обґрунтовано ряд заходів, що необхідно реалізувати на нинішньому етапі. Проаналізовано та узагальнено принципи впровадження соціального замовлення, дотримання яких забезпечує ефективність надання соціальних послуг, зокрема орієнтація на результат, поінформованість, плановий характер соціального замовлення, пріоритетність профілактики і раннього втручання, партнерський характер стосунків. Визначено передумови формування ринків соціальних послуг в межах окремих територій (регіонів) та соціальні й економічні наслідки їх формування.

Ключові слова: соціальне замовлення, соціальна послуга, фінансове забезпечення, ринок соціальних послуг, децентралізація.

Bagmet K.V. Social Order and Development of the Social Services Market in Ukraine. Scientific and methodical article.

The article analyses the necessary steps in the legislative and organizational areas implemented to create a system of social services in Ukraine. The mechanism of social order is investigated in the context of reforming the social security system in Ukraine. Number of measures have been substantiated to implement social procurement as an effective tool for financing social services that need to be implemented at this stage. The features of the social services market (considerable degree of state control, various mechanisms of providing services with different payment methods, complexity of cooperation of private business entities with public sector institutions) which make the development of the social services market complicated are distinguished.

Keywords: social order, social service, financial security, social services market, decentralization

У нормативно-законодавчій площині також зроблено значні кроки, зокрема прийнято Закон України «Про соціальні послуги» [9]. Порядок регулювання тарифів на платні соціальні послуги, Стратегію реформування системи надання соціальних послуг [10], розроблено проект Стратегії розвитку системи соціальних послуг в Україні на період до 2022 року [11], у якій визначено ряд завдань, що потребують ґрунтовного наукового розроблення. Зокрема передбачено проведення наукових та соціологічних досліджень з метою вивчення тенденцій розвитку системи надання соціальних послуг, а також розроблення методичної бази та механізмів впровадження провідних напрямів, передбачених проектом.

Проте невирішеним залишається питання функціонування ринкових механізмів у системі надання соціальних послуг, впровадження дієвих моделей фінансування соціальних послуг, зокрема за рахунок небюджетних коштів. Це пов'язано знерозробленістю методології надання соціальних послуг, в тому числі приватними суб'єктами

Метою статті є аналіз процесів реформування системи соціальних послуг, обґрунтування принципів соціального замовлення в умовах формування ринку соціальних послуг в межах окремих територій.

Виклад основного матеріалу дослідження

Система соціальних послуг наразі сформувалася переважно як сукупність стаціонарних закладів, що орієнтовані на догляд та опіку над окремими категоріями соціально вразливих осіб, обслуговуються та фінансуються переважно за відомчим принципом. Через різну методологію планування фінансових ресурсів по лінії окремих розпорядників бюджетних коштів обмежуються можливості проведення коректного порівняльного аналізу у розрізі окремих територій. Аналіз потреб у соціальних послугах фактично прив'язаний до аналізу проблем функціонування відповідних установ, що не відображає реальної картини потреб, їх структури та особливостей.

Наразі реалізовані істотні кроки у створенні системи соціальних послуг в Україні, деякі з них свідчать про суттєві зрушення у сфері соціального забезпечення: визначено перелік соціальних послуг, що надаються особам, які перебувають у складних життєвих обставинах, розроблено критерії діяльності суб'єктів, що надають соціальні послуги, рекомендації щодо визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці у соціальних послугах, розроблено порядок здійснення соціального замовлення за рахунок бюджетних коштів [5], що можна вважати одним із визначальних змін у реформуванні системи надання соціальних послуг.

Соціальне замовлення – засіб регулювання діяльності у системі надання соціальних послуг шляхом залучення на договірній основі надавачів соціальних послуг для задоволення потреб

осіб/сімей у соціальних послугах відповідно до результатів визначення потреб населення адміністративно-територіальної одиниці / територіальної громади у соціальних послугах [9]. При цьому розширено коло суб'єктів, що надають соціальні послуги. Наразі ними можуть бути усі підприємства, установи, організації та заклади незалежно від форми власності та господарювання, а також фізичні особи-підприємці, які включені до Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг [9].

Чинний порядок здійснення соціального замовлення передбачає реалізацію значного переліку заходів (від обґрунтування потреби у соціальних послугах для цільових груп до звітування щодо цільового використання коштів та якості наданих соціальних послуг), що, на думку більшості суб'єктів, є досить складним [6]. Проте вважаємо, що такі оцінки зумовлені не стільки необґрунтованістю відповідних процедур, скільки відсутністю досвіду роботи саме за такою схемою.

Реалізація соціального замовлення як ефективного інструменту фінансування соціальних послуг вимагає обов'язкового впровадження ряду заходів, серед яких обов'язковими ми бачимо такі:

- аналіз потреб у соціальних послугах в межах окремої території.
- планування обсягу надання соціальних послуг відповідно до потреб з урахуванням їх специфіки.
- формування процедур надання соціальних послуг у спосіб, що забезпечить максимальну їх ефективність
- оптимізація бюджетних видатків на соціальні послуги через запровадження ринкових механізмів у системі надання соціальних послуг, що передбачає залучення недержавних установ до надання соціальних послуг.

Узагальнивши рекомендації, щодо забезпечення ефективного соціального замовлення, викладені у працях [6, 12-14], визначимо основні принципи реалізації соціального замовлення:

1. Орієнтація на результат. Передбачає, що соціальне замовлення не є замовленням послуги як такої, а замовленням конкретного результату для конкретного споживача (групи споживачів) соціальних послуг. Отже, у плануванні фінансових ресурсів основною категорією повинен стати результат, який має бути чітко визначений та передбачати можливість оцінити ефективність надання такої послуги. Загалом цей підхід відповідає методології програмно-цільового методу бюджетного планування, який наразі впроваджується у бюджетний процес на місцевому рівні. Отже, можна очікувати, що запровадження соціального замовлення буде відповідати цьому принципу і з поширенням методології програмно-цільового бюджету-

вання будуть формуватися добрі практики соціального замовлення.

2. Поінформованість. Ефективне соціальне замовлення передбачає використання усієї доступної інформації від усіх учасників – як від суб'єктів, що надають соціальні послуги, так і осіб, які їх потребують, опікунів. Зіставлення інформації щодо витрат, умов надання послуг, інформації щодо надавачів послуг тощо дозволить оцінити результативність та якість соціальних послуг, економічну обґрунтованість витрат, пов'язаних із їх наданням. Останнє може бути забезпечене за умови знання ринку соціальних послуг у певному регіоні.

Реалізація цього принципу закладена у проєкті Стратегії розвитку системи соціальних послуг в Україні на період до 2022 року, де передбачено запровадження єдиної інформаційно-аналітичної системи соціального захисту населення для формування реєстру суб'єктів, які надають соціальні послуги, отримувачів соціальних послуг та осіб, які потребують їх надання, а також забезпечення доступу суб'єктів, які надають соціальні послуги, отримувачів цих послуг до єдиної інформаційно-аналітичної системи соціального захисту в режимі он-лайн з веб-інтерфейсом, включаючи механізми доступу через веб-портал [11].

3. Плановий характер соціального замовлення. Передбачає, що процедура планування є обов'язковою, базується на усій зібраній інформації, враховує характер послуг, особливості категорій отримувачів.

Цей принцип також знайшов відображення у згаданому проєкті стратегічного документу [11], яким передбачено запровадження системи соціального планування на місцевому рівні, враховуючи визначення пріоритетних соціальних проблем та подальшого планування бюджету на соціальні виплати та соціальні послуги, а також розроблення планів соціального розвитку з урахуванням визначених потреб у соціальних послугах територіальних громад.

4. Пріоритетність профілактики і раннього втручання. Дотримання цього принципу дозволить запобігти наростанню негативних соціальних наслідків. Крім того, загально визнаним є той факт, що профілактика і недопущення негативних наслідків є дешевшим, ніж їх подолання. Тому дотримання цього принципу у реалізації соціального замовлення дозволить поступово перерозподілити фінансові ресурси, забезпечуючи охоплення більшого кола користувачів послуг, запобігти зростанню потреби у більш дорогих соціальних послугах.

Наразі констатується, що в Україні соціальні послуги, не орієнтовані на запобігання виникненню складних життєвих обставин, не формують у осіб навичок реінтеграції у суспільство, що призводить до утримання значної

кількості таких осіб у стаціонарних інтернатних закладах. Через недосконалу систему фінансування соціальних установ та закладів у органів місцевого самоврядування недостатньо стимулів для деінституалізації – пошуку альтернатив неефективним великим інтернатним закладам, розвитку інтегрованих соціальних послуг у територіальних громадах, створення механізмів мотивації суб'єктів, що надають соціальні послуги недержавного сектору [11]. Тому формування механізму соціального замовлення на цьому принципі має стати пріоритетом реформування системи соціальних послуг в Україні.

5. Партнерський характер стосунків. Соціальне замовлення має бути реалізоване як партнерство між користувачами, суб'єктами, що надають соціальні послуги та замовниками, якими в Україні згідно законодавства виступають місцева влада. Мається на увазі удосконалення взаємодії закладів, що надають соціальні послуги, з територіальною громадою, громадськими закладами охорони здоров'я тощо.

Залишаючи поза увагою соціальний аспект, зазначимо, що дотримання цих принципів дозволить спростити організаційні процедури соціального замовлення, забезпечити прозорий розподіл та ефективне використання ресурсів між різними категоріями користувачів, досягти економії коштів, у тому числі за рахунок економії від масштабу, скорочення питомих витрат, сформувати систему ефективного наступного контролю та моніторингу надання соціальних послуг у регіоні.

6. Наразі відомий досвід впровадження соціального замовлення в окремих областях – Миколаївській, Запорізькій, Черкаській, Хмельницькій, а також у м. Одеса та м. Полтава [6]. Однак з огляду на те, що процеси децентралізації тільки-но розпочато, поки не повною мірою запроваджено процедури стратегічного планування та надання соціальних послуг з урахуванням потреб користувачів, механізми моніторингу, контролю та оцінювання якості соціальних послуг, не сформовано процедури оцінки ефективності роботи соціальних служб тощо. Фактично відсутні механізми раннього виявлення та раннього втручання, що значною мірою ускладнює соціальну ситуацію і, у кінцевому підсумку, зумовлює зростання витрат на соціальні потреби.

Зростання попиту на соціальні послуги (у 2016 році в Україні діяло близько 2 тис. установ та закладів, що надали соціальні послуги близько 2 млн. осіб [11]) зумовлює необхідність дослідження процесів взаємодії надавачів та отримувачів послуг як ринку, що сформувався на певній території.

Введення конкурентних принципів буде сприяти формуванню пропозиції послуг на ринку

за прийнятними цінами. Крім того, ринок соціальних послуг може розглядатися не лише як засіб забезпечення ефективності надання законодавчо закріплених соціальних гарантій населенню, а як складову регіонального ринку у контексті стратегічних планів регіонального розвитку.

Саме формування ринку соціальних послуг може стати передумовою підвищення результативності та якості соціальних послуг, оскільки наявність конкуренції дозволяє забезпечити більш ефективний розподіл ресурсів, мінімізувати витрати, охопити більшу кількість осіб, які потребують допомоги, та, у кінцевому підсумку, підвищити якість послуг.

Підтвердженням важливості такого вектору розвитку системи соціальних послуг слугують заявлені у [11] завдання щодо вивчення можливостей запровадження та функціонування соціальних підприємств для працевлаштування вразливих категорій населення. Отже, ринок соціальних послуг має всі перспективи, щоб стати вагомим частиною регіональних економік, особливо у так званих депресивних регіонах.

Проте для створення ринку необхідно розширювати перелік соціальних послуг, що наразі пов'язано із складними процедурами внесення змін до нормативно-правових актів. До того ж розвиток ринків соціальних послуг ускладнюється протидією чинних інституцій, що працюють у сфері соціального захисту. Проте навіть їх подолання не забезпечить швидкий перехід до ефективної системи. Кадровий потенціал має демонструвати достатній рівень розуміння потенціалу ринку для задоволення поточних і майбутніх потреб, забезпечуючи при

цьому баланс між видатками та якістю, результатами для користувачів послуг.

Варто визнати, що ринок соціальних послуг як такий має свої особливості, зумовлені специфікою самої соціальної послуги, серед яких варто відзначити:

- значний ступінь державного контролю, оскільки ціна соціальної послуги визначається не стільки економічними факторами, скільки політикою держави, місцевої влади. Отже, відносини «споживач-надавач послуги» так чи інакше опосередковуються владними інституціями;
- різноманітні механізми надання послуг з різними способами оплати, в тому числі за рахунок спонсорських, благодійних коштів;
- складність співпраці суб'єктів приватного бізнесу з інституціями публічного сектору.

Висновки

Ці особливості зумовлюють необхідність обґрунтування механізмів розвитку та управління ринком соціальних послуг, моделей співпраці неурядових організацій з органами влади щодо надання соціальних послуг, в тому числі через соціальне замовлення, що має стати предметом подальших наукових досліджень у сфері соціального захисту. Формування конкурентного середовища дозволить подолати зосередженість на стаціонарних закладах у сфері соціальних послуг.

Цей напрям досліджень є актуальним також з позиції децентралізації, що вимагає зміни механізмів фінансового забезпечення соціальних послуг відмова від ресурсного принципу фінансування, фінансування за відомчим принципом.

Abstract

Existing mechanisms of social services provision need improvement both in the context of internal trends, particularly in decentralization and the approximation to the European requirements of the social protection model. Significant steps have also been taken at the regulatory and legislative field, including the Law on Social Services, the Procedure for Adjusting Tariffs for Paid Social Services, the Strategy for Reforming the System of Social Services, and the Draft Strategy for the Development of the Social Services in Ukraine for the Period up to 2022. Due to distinctions in methodology of financial resources planning by particular spending units, the possibilities of conducting the correct comparative analysis in the section of separate territories are limited. The analysis of needs for social services is in fact tied to the analysis of problems of functioning of the particular entities, which does not reflect the real picture of needs, their structure and features.

The implementation of social order as an effective tool for social services financing requires the mandatory introduction of a number of measures, among which we see the following: analysis of needs for social services within a specific territory, planning the volume of social services according to needs, considering their specificities, formation procedures for providing social services in a way that maximizes their effectiveness, optimizing budget expenditures for social services through the introduction of market mechanisms in social service provision, which involves of non-governmental entities for the provision of social services.

Comprehensively considered the recommendations to ensure effective social ordering, we have determined that the social services market has its own characteristics, due to the specificity of the social service itself: a significant degree of state control, consumer-service relations are mediated by government institutions, various mechanisms for providing services with different payment methods, including sponsorship, charitable funds, complexity of cooperation between private business entities and public sector institutions. Defined basic principles of the social order are: focus on results, awareness, planned nature of social order, priority of prevention and early intervention partnership nature of the relationship.

Список літератури:

1. Цілі сталого розвитку. Представництво ООН в Україні. – Режим доступу: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku>.
2. Закон України від 14 вересня 2006 року № 137-V «Про ратифікацію Європейської соціальної хартії (переглянутої)» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/137-16>.
3. Holzmann R., Sherburne-Benz L., Tesliuc E. (2003). Social Risk Management. TheWorldBank’s Approach to Social Protection in a Globalizing World Washington, D.C. (The World Bank).
4. Соціальне замовлення в Україні: досвід 10 років впровадження / Збірник аналітичних та нормативно-методичних матеріалів / Під редакцією В.І. Брудного, А.С. Крупника. – Одеса: Євродрук, 2011. – 156 с.
5. Демченко І. Як зробити сталими послуги з профілактики ВІЛ-інфекції. Методичні рекомендації для представників ВІЛ-сервісних НУО та державних структур / І. Демченко, М. Варбан, О. Попук, М. Зеленська // МБФ «Міжнародний Альянс з ВІЛ/СНІД в Україні». – Київ, 2015. – 64 с.
6. Кравченко М. Механізми децентралізації соціальних послуг в Україні // Науковий вісник. – 2014. – Вип. 14.
7. Ляш О. Щодо перспективних напрямів підвищення якості соціальних послуг в Україні. Аналітична доповідь: [Електронний ресурс] / О. Ляш // Нац. ін-т стратег. досліджень. – 2014. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/763>.
8. Міщенко К.С. Соціальні послуги у сферах зайнятості та соціального обслуговування: порівняльний аналіз та перспективи розвитку / К.С. Міщенко // Виробничо-практичний науковий журнал «Ринок праці та зайнятість населення», № 4(41). – 2014. – С. 53-57.
9. Закон України 17 січня 2019 року № 2671-VIII «Про соціальні послуги» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19>.
10. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 серпня 2012 р. № 556-р «Про схвалення стратегії реформування системи надання соціальних послуг» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/>.
11. Стратегія розвитку системи соціальних послуг в Україні на період до 2022 року (проект) [Електронний ресурс] // Бюро соціальних та політичних розробок. – Режим доступу: <http://bureau.in.ua/index.php/home/social-reform/159-zvit-pro-sistemu-nadannya-sotsialnikh-poslug-v-ukrajini-nova-redaktsiya-3>.
12. Щодо розвитку системи надання соціальних послуг в Україні на сучасному етапі. Аналітична записка [Електронний ресурс] // Національний інститут стратегічних досліджень. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1328/>.
13. Social Services Commissioning Framework (2011). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.valeofglamorgan.gov.uk/Documents/Living/Social%20Care/Adult%20Services/Commissioning-Framework-Final-Nov-11.pdf>.
14. Звіт за результатами дослідження: Соціальне замовлення як механізм фінансування послуг у сфері профілактики ВІЛ. – К, 2015. – 70 с. Режим доступу: http://www.hivreforminaction.org/wp-content/uploads/2015/02/Social_Contracting_Study_Report_UKR.pdf.

References:

1. Sustainable Development Goals. United Nations in Ukraine. Retrieved from: <http://www.un.org.ua/en/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku> [in Ukrainian].
2. Law of Ukraine of the Ratification of the European Social Charter (Revised) №. 137-V (2006, September 14). Retrieved from: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/137-16> [in Ukrainian].
3. Holzmann, R., Sherburne-Benz, L., & Tesliuc, E. (2003). Social Risk Management. The World Bank’s Approach to Social Protection in a Globalizing World Washington, D.C. (The World Bank) [in Ukrainian].
4. Brudnyy, V.I. & Krupnik, A.S (Eds.). (2011). Social ordering in Ukraine: experience of 10 years of implementation .Odessa: Eurodruk [in Ukrainian].
5. Demchenko, I., Varban, M., Popuk, O. & Zelenska, M. (2015). How to make HIV prevention services sustainable. Guidelines for representatives of HIV-service NGOs and government agencies, Kyiv [in Ukrainian].
6. Kravchenko, M.(2014). Mechanisms of decentralization of social services in Ukraine. Naukovi visnyk, 14 [in Ukrainian].

7. Ilyash, O. (2014). Concerning perspective directions of improvement of quality of social services in Ukraine. Analytical report: Institute of Strategists. Research: Website. Retrieved from: <http://www.niss.gov.ua/articles/763> [in Ukrainian].
8. Mishchenko, K.S. (2014). Social services in the fields of employment and social services: a comparative analysis and development prospects. *Vyrobnycho-praktychnyi naukovyi zhurnal "Rynok pratsi ta zainiatist naselennia"*, 4 (41), 53-57 [in Ukrainian].
9. Law of Ukraine of Social Services №. 2671-VIII (2019, January 17). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19> [in Ukrainian].
10. Ordinance of the Cabinet of Ministers of Ukraine of August "On approval of the strategy of reforming the system of provision of social services" № 556-p (2012, September 8). Retrieved from: <http://zakon.rada.gov.ua/> [in Ukrainian].
11. Strategy for the Development of the Social Services System in Ukraine for the Period up to 2022 (project) Bureau of Social and Political Development. Retrieved from: <http://bureau.in.ua/index.php/home/social-reform/159-zvit-pro-sistemu-nadannya-sotsialnikh-poslug-v-ukrajini-nova-redaktsiya-3> [in Ukrainian].
12. On the development of the social service delivery system in Ukraine at the current stage. Analytical note. National Institute for Strategic Studies. Retrieved from: <http://www.niss.gov.ua/articles/1328/> [in Ukrainian].
13. Social Services Commissioning Framework (2011) Retrieved from: <http://www.valeofglamorgan.gov.uk/Documents/Living/Social%20Care/Adult%20Services/Commissioning-Framework-Final-Nov-11.pdf> [in English].
14. Research Report: Social Procurement as a Mechanism for Funding HIV Prevention Services. (2015). Retrieved from: http://www.hivreforminaction.org/wp-content/uploads/2015/02/Social_Contracting_Study_Report_UKR.pdf [in Ukrainian].

Посилання на статтю:

Багмет К. В. Соціальне замовлення та формування ринку соціальних послуг в Україні / Багмет К.В. // *Економіка: реалії часу. Науковий журнал.* – 2019. – № 3 (43). – С. 16-21. – Режим доступу до журн.: <https://economics.opu.ua/files/archive/2019/No3/16.pdf>. DOI: 10.5281/zenodo.3473037.

Reference a Journal Article:

Bagmet K. V. *Social Order and Development of the Social Services Market in Ukraine* / K.V. Bagmet // *Economics: time realities. Scientific journal.* – 2019. – № 3 (43). – P. 16-21. – Retrieved from <https://economics.opu.ua/files/archive/2019/No3/16.pdf>. DOI: 10.5281/zenodo.3473037.

